

بیشتر صحبت نمایند - کمتر پردازید

500 دقیقه از طاق بیسیم به طاق بیسیم
135 افغانی برای شرکت: *233*7*18
1200 دقیقه از طاق بیسیم به طاق بیسیم
300 افغانی برای شرکت: *233*4*18
6000 دقیقه از طاق بیسیم به طاق بیسیم
499 افغانی برای شرکت: *233*2*18

HD VOICE

خدمات بیسیم افغانی
AFGHAN WIRELESS
ارتباط دهنده افغانستان
Connecting Afghanistan

www.afghan-wireless.com

سال یازدهم ◊ شماره مسلسل ۲۶۵۱ ◊ شنبه ۳ سرطان ۱۳۹۶ ◊ قیمت ۲۰ افغانی

ارکستر زهره؛ دخترانی که رویاهای شان را می نوازند

صفحه ۵

رئیس جمهور: به نهادها صلاحیت می دهم نه به افراد

صفحه ۶

وقتی مردان سکوت می کنند

صفحه ۶

صفحه ۳

رمضان خونین در افغانستان:

۲۱۳ کشته و ۷۱۳ زخمی

صفحه ۳

شانزدهم سرطان ۹۷؛ روز برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی ها

رئیس جمهور:

نظام قضایی را به بحران قضاوت مواجه نکرده ایم

صفحه ۲

سازمان ملل:

اجماع سیاسی گسترده در افغانستان در حال از بین رفتن است

صفحه ۲

صفحه ۴

آقای ترامپ!

افغانستان اکنون جنگ شما است

خودداری رئیس جمهور از تصمیم گیری در باره مشکلات پیچیده تنها یک نگرانی است. نگرانی دیگر اطلاع نرساندن و نبود یک گفتمان عمومی در این باره است. بحث بر سر احتمال اعزام نیروی بیشتر فقط به شکل تیوریک و محدود میان چند تا کارشناس بوده است، این مساله باعث شد جان مکین رئیس کمیته دفاعی مجلس سنا در جلسه روز سه شنبه با انتقاد تند بگوید که پنتاگون تا حال طرحی برای بازگردان وضعیت جنگی که بتواند چارچوبی برای تصمیم گیری فراهم کند، ارائه نکرده است.

کلینیک دندان لبخند سپید
Labkhand Sapid Dental Care Center

کلینیک دندان لبخند سپید خلق کننده لبخند رویایی برای شما

آدرس: شهرنو، بالا تر از مسجد حنظله
جوار سونای نظری، کلینیک دندان لبخند سپید

(+93) 0700402400
labkhandsaped@gmail.com
Facebook: Labkhand Saped

شرکت خدمات اینترنتی افغان سایر - Afghan Cyber ISP/ICT Company

Internet Services all over Afghanistan

NGOs & Army Camps | VSAT
Government Sector | ICT Solutions
Private Organizations & Homes | Wireless

+93 799 19 92 03
+93 789 28 40 40

West of Hanzalah Masjid, Haji Yaqub Square, Shar-e-naw, Kabul-Afghanistan

Afghan Cyber Services With Reliability

فاجعه هلمند

توزیع حقوق ماهانه کارمندان دولت از جمله نیروهای امنیتی خیلی توهین آمیز و به لحاظ امنیتی نادرست است. تنخواه ماهانه منسوبان نیروهای امنیتی را شاخه‌های مختلف کابل بانک در ولایات توزیع می‌کنند. تا حال چندین بار طالبان به صف منسوبان نیروهای امنیتی در نماینده‌گی‌های کابل بانک حمله کرده‌اند. آخرین حمله از این دست، روز پنجشنبه در لشکرگاه اتفاق افتاد. شمار زیادی از مردم عام و نیروهای امنیتی در آن حمله تروریستی جان باختند. با آن که چندین بار صف منسوبان امنیتی در نماینده‌گی‌های کابل بانک مورد حمله انتحاری قرار گرفت، اما برای توزیع مضمون تنخواه ماهانه این منسوبان تدبیری اندیشیده نشد. مقام‌های بلندپایه امنیتی نمی‌توانند از مسوولیت شانه خالی کنند. چرا این مقام‌ها برای توزیع تنخواه ماهانه تمام منسوبان نیروهای امنیتی تدابیر دیگر روی دست نگرفته بودند؟ از اثر غفلت و ناتوانی نیروهای امنیتی، سربازان و افسران این دیار، در داخل قرارگاه، کنار جاده، در بستر شفاخانه و در صف نماینده‌گی بانک مورد حمله تروریستی قرار می‌گیرند و جان‌شان را از دست می‌دهند. نه رییس‌جمهور می‌تواند ناتوانی بلندپایه‌گان امنیتی را کتمان کند و نه وزیران قوای مسلح.

هرچه زودتر باید در رهبری نیروهای امنیتی اصلاحات بیاید. اصلاحات باید به گونه‌ای باشد که وزیر، لوی‌درستیز و معین امنیتی را با سرباز افسری که در هلمند و کندز وظیفه اجرا می‌کند، وصل کند. امروز این مقام‌ها، با سربازان و افسران وصل نیستند و نمی‌دانند که چه خطراتی آنان را تهدید می‌کنند. برخی از فرماندهان هم به حدی بی‌عرضه و ناتوانند که نمی‌فهمند چگونه از جان سربازانشان محافظت کنند. نفوذ طالبان در صفوف نیروهای امنیتی را هم نمی‌توان انکار کرد. آنان اگر عوامل نفوذی نداشته باشند، چگونه اطلاع می‌یابند که فلان روز منسوبان نیروهای امنیتی برای دریافت تنخواه‌شان پشت در بانک صف می‌کشند.

اصلاحاتی که مدنظر است باید هرچه زودتر اعمال شود تا نیروهای امنیتی قربانی نشوند. تلفاتی که در حوادث اخیر بر نیروهای امنیتی تحمیل شد، شاید در یک تعرض تمام‌عیار هم تحمیل نمی‌شد. حقیقت است که رییس‌جمهور حادثه تروریستی هلمند را بررسی کند و از سران نهادهای امنیتی بپرسد که چرا به رغم حملات مکرر طالبان به صف‌های منسوبان نیروهای امنیتی در کنار بانک‌ها، باز هم تنخواه ماهانه آنان به همان روش توزیع می‌شد؟ رییس‌جمهور باید جواب بخواهد و به مردم توزیع دهد.

مردم افغانستان اصلاحات می‌خواهند. همان اصلاحاتی که به جامعه جهانی وعده داده شده است، باید زودتر بیاید تا از حوادث جلوگیری شود. مردم می‌خواهند اثرات اصلاحات را ببینند. اصلاحات باید فرمانده با هوش و آشنا با فن جنگ را در قطعات روی کار آورد. اصلاحات باید به گونه‌ای نباشد که یک افسر لوژستیک را فرمانده قول اردو بسازند و بعد فاجعه خلق شود. افسران سال‌خورده، کودتاچی فاسد و ناکارا که توان حفظ جان پرستل خود را ندارند، باید کنار زده شوند. به جوانانی که اخیراً از دانشگاه‌های نظامی دنیای غرب فارغ شده‌اند، باید فرصت رهبری و فرماندهی داده شود. نباید به مردم این احساس داده شود که سران حکومت در قسمت جان نیروهای امنیتی بی‌توجه است.

عبدالله به جوانان:

شکار تفرقه‌اندازی‌های دشمنان نشوید

جوانان شکار برنامه‌های تفرقه‌افکنانه دشمنان کشور شوند، آخرین فرصت‌های ما از دست خواهد رفت و ناکامی ما رقم خواهد خورد.»

عبدالله عبدالله می‌افزاید که برای مقابله با چالش‌ها و مشکلات موجود در کشور، باید شهروندان و مسوولان دولتی مسوولیت‌های‌شان را انجام دهند.

رییس اجرایی هم‌چنین در دیدار با اشاره به حوادث امنیتی اخیر در کشور به ویژه حمله انتحاری در یک نماینده‌گی کابل بانک در هلمند، گفته که تروریستان به هیچ دین و ضیافتی در دفتر کارش دیدار و گفتگو داشت، افزود که با اتحاد و هم‌گرایی می‌توان در مقابله با دشمن کامیاب و از وضعیت موجود بیرون آمد. رییس اجرایی می‌گوید: «اگر خداناخواسته مردم ما به ویژه

۸صبح، کابل: عبدالله عبدالله رییس اجرایی کشور، دیداری با صد‌ها تن از جوانان، از آنان خواسته تا منافع ملی و سلامت افغانستان را سرمشق راه‌شان قرار داده و شکار تفرقه‌اندازی‌های دشمنان کشور نشوند.

رییس‌جمهور:

نظام قضایی را به بحران قضاوت مواجه نکرده‌ایم

مال شده است؛ ۲۰ جریب زمین، چند صد هزار دالر و یک اندازه طلا در خصوص مبارزه با فساد اداری نیز به‌دست آورده‌ایم.»

لوی سارنوال هم‌چنین گفته است: «هدف ما این است که زمینه تطبیق یک‌سان قانون را فراهم سازیم.»

فرید حمیدی افزود که در برنامه ملی اصلاحات در لوی سارنوالی، اصلاح قوانین، مبارزه با تروریسم و قاچاق انسان و رفع اتهامات در قانون جزایی در نظر گرفته شده است. به گفته وی، سارنوالی تلاش دارد تا از تشکیلات موجود متناسب با حجم کار استفاده هوشمندانه صورت گیرد، دست‌رسی زنان و کودکان به قانون بیشتر گردد و مشارکت زنان در این نهاد بلند برده شود.

فرید حمیدی ابراز داشت که بیش از ۲۰۰ خانم در لوی سارنوالی تحت آموزش قرار دارند و کار به‌خاطر دست‌رسی به حق و عدالت، ارزیابی کارمندان سابق و بالا بردن ظرفیت کارمندان ادامه دارد.

۸صبح، کابل: اشرف غنی رییس‌جمهور کشور، می‌گوید که در قضا مداخله نمی‌کنند و هیچ‌گامی هم نظام عدلی و قضایی را به بحران قضاوت مواجه نکرده‌اند.

آقای غنی که در جلسه شورای عالی حاکمیت قانون و مبارزه علیه فساد اداری صحبت می‌کرد، از اصلاح نظام عدلی و قضایی به عنوان بزرگ‌ترین میراث حکومت وحدت ملی یاد کرده است. رییس‌جمهور مبارزه با فساد اداری را «موفقیت آمیز» توصیف کرده در عین حال از نهادهای عدلی و قضایی کشور خواسته تشکیلات شان را بازنگری کنند. او هم‌چنین

تاکید رهبر طالبان

به ادامه‌ی جنگ

شامل فرستادن ۴۰۰۰ سرباز اضافی است. از پیام عیدی امسال به نظر می‌رسد که رهبر طالبان موضع خود را سخت‌تر کرده و گفته است که حکومت افغانستان فاسدتر از آن است که بتواند دوام بیاورد. او هم‌چنین از جنگ داخلی در کابل هشدار داده است، مشابه جنگی که در سال ۱۹۹۲ میان گروه‌های جهادی بعد از سقوط دادن حکومت کمونیستی در گرفت. آن جنگ داخلی جان بیش از ۵۰ هزار فرد ملکی را گرفت و در نتیجه باعث به میان آمدن گروه طالبان شد.

رهبر طالبان هم‌چنین از آنچه افزایش حمایت بین‌المللی از طالبان خوانده، به خود بالیده است و گفته که «جهت‌های مطرح جهانی بر موثریت، مشروعیت و موفقیت (طالبان) اعتراف می‌کنند.» این سخنان ظاهراً می‌تواند اشاره به گزارش‌هایی باشد مبنی بر این که روسیه و چین به دلیل نگرانی‌هایی

رهبر گروه طالبان گفته است که افزایش برنامه‌ریزی شده نیروهای امریکایی در افغانستان به ختم این جنگ طولانی منجر نمی‌شود. او گفته است که تا خروج همه سربازان ناتو از افغانستان به جنگ ادامه می‌دهد.

مولوی هیبت‌الله آخندزاده رهبر طالبان این اظهارات را در پیام خود به مناسبت فرا رسیدن عید سعید فطر اظهار داشته است؛ پیامی که همه ساله رهبر گروه طالبان نشر می‌کند.

به گزارش دوپچه‌وله، او در این پیام گفته است: «اگر فکر می‌کنید که قاطعیت ما را با حضور نظامی و افزایش سربازان می‌شکنید، اشتباه می‌کنید.»

پنتاگون، وزارت دفاع ایالات متحده امریکا قرار است به زودی پیشنهادی را جهت افزایش شمار سربازان امریکایی در افغانستان به رییس‌جمهور ترامپ ارائه کند. گزارش‌ها حکایت می‌کند که این پیشنهاد

سازمان ملل:

اجماع سیاسی گسترده در افغانستان در حال از بین رفتن است

۸صبح، کابل: تادامیچی یاماموتو، نماینده ویژه سازمان ملل در افغانستان روز چهارشنبه، ۳۱ جوزا در نشست ویژه این سازمان در نیویارک گفت نشانه‌هایی دیده می‌شود که از تابستان گذشته تا به امروز، اجماع سیاسی گسترده در افغانستان در حال از بین رفتن است.

آقای یاماموتو گفت در ماه‌های گذشته نشانه‌هایی دیده می‌شود که شمار فزاینده‌ای از گروه‌های سیاسی که بعضی از آن‌ها بخشی از دولت وحدت ملی بودند و هم‌چنین نیروهای سیاسی جوان از دولت انتقاد می‌کنند و خواهان اصلاحات هستند. او گفت: «آن‌ها (منتقدان) استدلال می‌کنند که دولت با گروه‌های سیاسی مشورت و مشارکت سیاسی را نیز رعایت نمی‌کند، از سوی دیگر دولت مدعی است که گروه‌های سیاسی مخالف جلو اصلاحات اساسی را گرفته و با تاکید بر این که دولت وحدت ملی کنار برود، موجب تنش سیاسی در جامعه شده‌اند، هر دو طرف یک‌دیگر را به اقدامات ضد منافع ملی متهم می‌کنند، برداشت من این است که همین مسایل موجب ایجاد فضای تنش‌آلود سیاسی کنونی در افغانستان شده و این در حال افزایش است.»

نماینده ویژه سازمان ملل در افغانستان هم‌چنان گفته است که اگر در شیوه حکومت‌داری افغانستان تغییری اتفاق نیافتد، این کشور با بحران‌های جدی‌تر مواجه خواهد شد که کنترل آن دشوار خواهد بود.

آقای یاماموتو اوضاع امنیتی در افغانستان روبه وخامت خوانده و گفته است که جرقه تازه‌ترین بحران سیاسی و امنیتی در افغانستان انفجار مرگبار ۱۰ جوزا در کابل بود که اعتراضات گسترده را در این شهر در پی داشت.

او گفته که اختلافات سیاسی اخیر در افغانستان به صورت فزاینده رنگ قومی به خود گرفته که به گفته او این موضوع به ویژه با توجه به تلاش گروه موسوم به دولت اسلامی (داعش) برای تحریک اختلافات فرقه‌ای در افغانستان مایه نگرانی است. او افزود که بدون تلاش‌های جدی دولت وحدت ملی افغانستان برای گسترش مشارکت سیاسی، افزایش شفافیت و تقویت اعتبار دولت به ویژه در بخش امنیتی، افغانستان با بحران‌های بیشتری در یک فضای به شدت شکننده روبه‌رو خواهد شد.

نماینده ویژه سازمان ملل در افغانستان گفته که تنش سیاسی اخیر در کابل در نتیجه تلاش‌های شدید دفتر نماینده‌گی سازمان ملل متحد و دیپلمات‌های مقیم کابل فروکش کرد ولی در عین حال هشدار داده که احتمال بروز دوباره تنش‌هایی از این دست وجود دارد.

در همین حال محمود صیقل، نماینده دایمی افغانستان در سازمان ملل گفت کشوری در همسایه‌گی افغانستان هرچه در توان دارد برای تضعیف و بی‌ثباتی افغانستان انجام می‌دهد.

آقای صیقل پاکستان را به پناه دادن به گروه طالبان و شبکه حقانی متهم کرد و از جامعه بین‌المللی خواست تا با کشورهایی که از گروه‌های «تروریستی» حمایت می‌کنند، برخورد جدی کند. او گفت که پاکستان در ماه‌های اخیر بارها تمامیت ارضی افغانستان را نقض کرده، به سوی خاک این کشور صدها موشک پرتاب کرده و بدون هیچ نوع هماهنگی با افغانستان اقدام به مسدود کردن گذرگاه‌ها مرزی کرده است.

به گزارش بی‌بی‌سی آقای صیقل در این نشست افزوده تحقیقات ابتدایی نشان می‌دهد که حمله مرگبار ۱۰ جوزا در کابل که جان ۱۵۰ نفر را گرفت، از سوی شبکه حقانی انجام شده بود که به گفته او در پاکستان مستقر است.

پیمان

آمار و ارقام نشان می‌دهد که در ماه مبارک رمضان امسال از تاریخ ۶ جوزا اول رمضان تا دوم سرطان ۲۸ ماه رمضان، نزدیک به ۱۰۰۰ نفر در پی حملات انتحاری، انفجاری و یا تظاهرات در شهرهای مختلف افغانستان جان باخته‌اند. در این رویدادها ۲۱۳ تن کشته و ۷۱۳ نفر زخمی شدند. بیشتر قربانیان این رویدادها غیر نظامیان هستند. آماری که در زیر فهرست می‌گردد شامل قربانیان دو طرف در جبهه‌های نبرد نمی‌شود. در ماه رمضان نبردهای خونین در بسیاری از ولایت‌های کشور نیز جریان داشت.

این آمار در حالی در افغانستان آن هم در ماه رمضان به ثبت رسیده که دفتر معاونیت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما)، اشرف غنی رئیس‌جمهور و عبدالله عبدالله رئیس‌اجرائی در پیام‌های جداگانه در ابتدای همین ماه از گروه‌های شورشی خواسته بودند تا به احترام ماه رمضان دست از حملات بردارند.

تمام رویدادهای خونین ماه رمضان

در نخستین روز از ماه رمضان روز شنبه ششم جوزا وقوع یک انفجار در ایستگاه موترهای کابل در ولایت خوست دست‌کم ۱۸ کشته و ۶ زخمی برجای گذاشت. این رویداد ناشی از انفجار یک موتر بمب‌گذاری شده بود. در همین روز در انفجار یک بمب کنار جاده‌ای در مربوطات ولسوالی ادرسکن ولایت هرات نیز ۱۰ غیرنظامی کشته و ۶ تن دیگر زخمی شدند.

روز یکشنبه در دومین روز از ماه رمضان یک پولیس محلی نفوذی طالبان در ولایت زابل، شش همکار خود را به گلوله بست و فرار کرد.

اما خونین‌ترین حمله در ششمین روز از ماه رمضان در کابل اتفاق افتاد. یک حمله انتحاری روز چهارشنبه ساعت ۸ و ۳۰ دقیقه

رمضان خونین در افغانستان:

۲۱۳ کشته و ۷۱۳ زخمی

صبح در چهارراه زنبق، در منطقه‌ی وزیر اکبرخان کابل رخ داد. در این انفجار بیش از ۹۰ نفر کشته و بیش از ۴۶۳ نفر زخمی شدند. هر چند شماری از منابع آمار قربانیان این رویداد را بیشتر می‌خوانند، اما این آمار رسماً به دسترس رسانه‌ها قرار گرفته است. این حمله زمانی روی داد که یک دستگاه تانکر فاضلاب حامل مواد منفجره جاسازی شده در منطقه وزیر اکبرخان منفجر شد.

امنیت ملی افغانستان سپس ادعا کرد که

شبکه حقانی این انفجار را به کمک سازمان اطلاعات نظامی پاکستان برنامه‌ریزی کرده است. این حمله واکنش‌های گسترده‌ای را در سرتاسر جهان در پی داشت. در افغانستان نیز معترضان با پرپایی تظاهرات‌هایی، حمله خونین چهارراهی زنبق را محکوم کردند. این اعتراض‌ها در روزهای بعد، موسوم به شکل‌گیری جریان مردمی تازه‌ای به نام رستاخیز تغییر شد.

روز دوازدهم جوزا در هفتمین روز از ماه

رمضان معترضان با پرپایی تظاهراتی حکومت را به بی‌پروایی در تأمین امنیت متهم کردند اما این تظاهرات با مداخله پولیس به خشونت کشیده شد. در این تظاهرات ۷ تن جان باخته و ۲۰ تن دیگر زخمی شدند. پسر محمداعلم ایزدیار معاون مجلس سنا نیز در این تظاهرات زخمی شد و سپس در شفاخانه جان باخت.

روز هشتم ماه رمضان دست‌کم سه انفجار پی هم در مراسم خاک‌سپاری سالم ایزدیار پسر محمداعلم ایزدیار معاون اول مجلس سنا کشور رخ داد. این انفجارها روز شنبه ۱۳ جوزا در منطقه سرای شمالی شهر کابل زمانی رخ داد که شماری زیادی از مقام‌های بلندپایه‌ی دولتی در مراسم تشییع جنازه پسر ایزدیار شرکت کرده بودند. از این رویداد ۶ کشته و ۸۷ زخمی به شفاخانه‌های کابل منتقل شدند.

روز یکشنبه ۱۴ جوزا در نهمین روز از ماه رمضان بر اثر شلیک ۸ فیر مرمی هاوان از سوی طالبان بر مرکز کندز، ۴ غیرنظامی کشته و ۹ غیر نظامی دیگر زخمی شدند. روز سه‌شنبه ۱۶ جوزا و در یازدهمین روز از ماه مبارک رمضان وقوع یک انفجار قوی در کنار درب ورودی مسجد جامع بزرگ شهر هرات ۱۱ کشته و ۱۶ زخمی برجای گذاشت. این انفجار حوالی ساعت ۳ آن‌روز، درست زمانی روی داد که شمار زیادی از مردم برای شرکت در یک مراسم فاتحه‌خوانی وارد مسجد جامع شده بودند.

روز نوزدهم جوزا در چهاردهمین روز از ماه رمضان، چند مهاجم مسلح حوالی ساعت ۸:۴۵ شب به یکی از مساجد شهر گردیز مرکز ولایت پکتیا نمازگزاران را به رگبار گلوله بستند. در این حمله ۳ نمازگزار کشته و ۹ نمازگزار دیگر زخمی شدند.

در بیستمین روز از ماه رمضان، مهاجمان

انتحاری با حمله به مسجدالزهر در منطقه دشت برچی کابل ۴ تن کشته و ۸ تن دیگر زخمی شدند. در این انفجار سه غیرنظامی و یک افسر پولیس کشته و چهار غیرنظامی زخمی و چهار پولیس دیگر زخمی شدند.

روز ۲۶ جوزا، در بیست‌ودومین روز از ماه رمضان بر اثر انفجار یک ماین کنار جاده‌ای در ولسوالی «آب‌بند» ولایت غزنی دست‌کم ۴ غیر نظامی به شمول یک زن و ۳ مرد کشته و ۷ تن غیرنظامی زخمی شدند.

روز یکشنبه ۲۸ جوزا، بیست‌و چهارم ماه رمضان ۵ مهاجم انتحاری به فرماندهی پولیس ولایت پکتیا حمله کردند. در این رویداد ۵ سرباز پولیس کشته و ۱۸ تن دیگر به شمول ۱۱ غیر نظامی زخمی شدند.

در پایان روز دوشنبه ۲۹ جوزا درگیری پولیس و معترضان رستاخیز تغییر در پی تلاش برای برچیدن خیمه‌ی اعتراض‌کننده‌گان ۲ کشته و ۶ زخمی برجای گذاشت.

یکی دیگر از خونین‌ترین حملات در ماه رمضان روز پنج‌شنبه اول سرطان و در بیست‌وهشتمین روز از ماه رمضان اتفاق افتاد. در این حمله انتحاری که در مقابل نماینده‌گی کابل بانک در شهر لشکرگاه رخ داد، ۳۴ تن کشته و دست‌کم ۵۸ نفر زخمی شدند. گفته می‌شود که این حمله زمانی رخ داده که شمار زیادی از کارمندان دولت برای گرفتن حقوق ماهانه‌شان به این بانک مراجعه کرده بودند.

این حملات باعث شد تا بسیاری از شهروندان افغانستان یکی از سخت‌ترین ماه‌های رمضان در چند سال اخیر را سپری کنند. به گفته بسیاری از مردم، کشته‌شدن شمار زیادی از غیرنظامیان در حملات اخیر بر روحیه آنان تأثیرگذار بوده و موج بدبینی نسبت به تروریستان را نیز در میان مردم افزایش داده است.

کمیسون مستقل انتخابات

پس از ماه‌ها انتظار بلاخره

زمان برگزاری انتخابات

پارلمانی و شوراهای

ولسوالی‌ها را اعلام کرد.

مقام‌های این کمیسون

می‌گویند که پس از مشورت

و رایزنی‌های زیاد با نهادها و

سازمان‌های مختلف دولتی و

غیردولتی و همچنین احزاب

سیاسی، شانزدهم سرطان

سال ۱۳۹۷ خورشیدی

را به عنوان روز برگزاری

انتخابات پارلمانی و شوراهای

ولسوالی‌ها تعیین کرده‌اند

سفارت ایالات متحده امریکا در کابل نیز، با استقبال از اعلام زمان برگزاری انتخابات، می‌گوید که برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها از اهمیت «فوق‌العاده» برخوردار است. سفارت امریکا افزوده که ایالات متحده و دیگر تمویل‌کننده‌گان بین‌المللی افغانستان متعهد استند تا کمیسون انتخابات را در انجام اصلاحات مورد نیاز و هم‌چنین در روند نام‌نویسی رای‌دهنده‌گان کمک کنند.

این سفارت می‌گوید که برای نیروهای امنیتی نیز فرصت تأمین امنیت انتخابات در همکاری نزدیک با نیروهای بین‌المللی فراهم می‌کند.

سفارت ایالات متحده در کابل به شفافیت و عادلانه بودن انتخابات تأکید کرده می‌گوید: «بخش جدایی‌ناپذیر این شفافیت نیازمند راه‌اندازی مشاوره و توافق گسترده است که پروسه انتخابات را قادر می‌سازد تا در جهت حفظ ثبات سیاسی کشور و مشروعیت نهاد‌های آن به پیش برود.»

سفارت امریکا از رهبران سیاسی خواسته تا تلاش‌های مشترک‌شان را برای اطمینان از شفافیت و سلامت انتخابات متحد سازند.

در یک نشست خبری گفت که آماده‌گی‌های لازم برای برگزاری انتخابات از سوی حکومت گرفته شده است. آقای مرتضوی می‌گوید: «حکومت از اعلام تاریخ برگزاری انتخابات استقبال می‌کند و تمام آماده‌گی‌هایی که مربوط به حکومت می‌باشد هم صورت گرفته است و حمایت‌هایی که از جانب حکومت نیاز باشد، این حمایت‌ها را هم حکومت انجام خواهد داد.»

شاه‌حسین مرتضوی افزود که رئیس‌جمهور انتظار دارد تا احزاب سیاسی و نهادهای مدنی نقش نظارتی بیشتری از روند انتخابات آینده داشته باشند تا این انتخابات شفاف‌تر و بهتر برگزار شود.

ریاست اجرایی کشور نیز، اعلام تاریخ برگزاری انتخابات را «یک گام به پیش» در راستای اجرای تعهدات حکومت وحدت ملی و نهادینه‌سازی ارزش‌های مردم‌سالاری توصیف کرده است. ریاست اجرایی در بیانیه‌ای گفته است: «برگزاری انتخابات پارلمانی شفاف، عادلانه و عاری از تقلب، از وعده‌های اصلی حکومت وحدت ملی به شهروندان کشور بوده است. حکومت وحدت ملی متعهد است که تسهیلات و تمهیدات لازم را به کمیسون مستقل انتخابات فراهم سازد تا مردم افغانستان شاهد یک انتخابات مشروع و مبتنی بر آرای عمومی باشند.

هم‌چنین تدامیچی یاماموتو، فرستاده خاص سرمنشی سازمان ملل متحد در افغانستان نیز، از اعلام تاریخ برگزاری انتخابات استقبال کرده می‌گوید: «مردم افغانستان تمایل خویش را برای برگزاری انتخابات معتبر و فراگیر نشان داده‌اند، یوناما از تعهد کمیسون مستقل انتخابات برای تاریخ دقیق برگزاری انتخابات پارلمانی و شورای ولسوالی‌ها و بهبود شفافیت پروسه انتخاباتی استقبال می‌کند.» آقای یاماموتو در عین حال از اعضای کمیسون انتخابات، مقام‌های دولتی و سیاستمداران خواسته تا تلاش‌های‌شان را برای برگزاری انتخابات شفاف و سرتاسری متحد بسازند.

تفاوت خواهد داشت. نجیب‌الله احمدزی می‌گوید: «بدبختانه تمام نظام و جامعه عملاً با مخالفان در حالت جنگ به سر می‌برند و در چنین شرایطی انتخابات در سایه‌ی جنگ برگزار خواهد شد، بنا ما باید به این نقطه و تفاوت توجه داشته باشیم که انتخابات در حالت عادی و حالت جنگی از هم متفاوت است، در چنین شرایط آماده‌گی‌ها فرق دارد، چگونه‌گی برگزاری انتخابات فرق دارد، پایان و نتایج و آن فرق دارد. بنا در حالت‌های جنگی کمیسون نمی‌تواند به تنهایی انتخابات را برگزار کند، بلکه به حمایت همه‌جانبه‌ی حکومت، نهادهای امنیتی، سیاستمداران، نامزدان انتخابات، ناظران، نهادهای بین‌المللی، طرف‌های ذی‌دخل و تمام ملت نیاز دارد.»

رئیس کمیسون انتخابات نسبت به همکاری نهادهای دولتی به ویژه نیروهای امنیتی با این کمیسون در مراحل مختلف انتخابات ابراز امیدواری کرد. نجیب‌الله احمدزی در عین حال تأکید کرد که همکاری‌ها نباید منجر به مداخله به روند انتخابات شود. او گفت که کمیسون انتخابات اجازه مداخله به روند انتخابات را نمی‌دهد.

با این حال، کمیسون انتخابات می‌گوید که هر چند زمان برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها را اعلام کرده، اما در برگزاری این انتخابات، نهادهای دیگری از جمله حکومت نیز نقش دارند. رئیس این کمیسون گفت که یکی از مسایل مهم برای برگزاری این انتخابات تأمین بودجه آن است. به گفته او، حکومت مسوولیت دارد تا هزینه و امنیت انتخابات را تأمین کند.

واکنش‌ها به اعلام تاریخ انتخابات

در همین حال، ریاست‌جمهوری و ریاست اجرایی و برخی از سازمان‌های بین‌المللی از اعلام زمان برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها استقبال کرده‌اند. شاه‌حسین مرتضوی سرپرست دفتر سخنگوی ریاست‌جمهوری، روز پنج‌شنبه

شانزدهم سرطان ۹۷؛ روز برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها

ظرف‌شاه رویی

کمیسون مستقل انتخابات پس از ماه‌ها انتظار بلاخره زمان برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها را اعلام کرد. مقام‌های این کمیسون می‌گویند که پس از مشورت و رایزنی‌های زیاد با نهادها و سازمان‌های مختلف دولتی و غیردولتی و هم‌چنین احزاب سیاسی، شانزدهم سرطان سال ۱۳۹۷ خورشیدی را به عنوان روز برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها تعیین کرده‌اند.

نجیب‌الله احمدزی رئیس کمیسون مستقل انتخابات، روز پنج‌شنبه، اول سرطان، با اعلام تاریخ برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها، گفت که این انتخابات به صورت الکترونیک برگزار خواهد شد. آقای احمدزی گفت: «پس از مشورت‌های طولانی با طرف‌های مختلف و ذی‌دخل در انتخابات، به این نتیجه رسیدیم که تاریخ انتخابات آینده، یعنی انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها را شانزدهم سرطان ۱۳۹۷ اعلام بکنیم.»

رئیس کمیسون مستقل انتخابات در باره این که انتخابات آینده با استفاده از کدام سیستم انتخاباتی برگزار و روند نام‌نویسی رای‌دهنده‌گان و نامزدان انتخابات چه زمانی شروع می‌شود، جزئیات نداد. او هم‌چنین نگفت که در انتخابات آینده از کارت‌های رای‌دهی قبلی استفاده خواهد شد یا این که کارت‌های جدید توزیع خواهد شد.

زمان برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها در حالی اعلام می‌شود که بر اساس قانون اساسی این انتخابات باید در

آه اگر آزادی سرودی می خواند

آقای ترامپ! افغانستان اکنون جنگ شماست

سر مقاله نیویارک تایمز ○ برگردان: سمندر لکاریان و بهار مهر

چهارشنبه گذشته وقتی رییس جمهور ترامپ دو صد و چهل و دومین سالروز تاسیس ارتش ایالات متحد آمریکا را تجلیل می کرد، به طور معمول خود شیفته به نظر می رسید. او در حساب تویترش خطاب به نظامیان نوشت «افتخار می کنم که سرقوماندانان عالی شما هستم.»

اما وقتی مسأله مسوولیت های واقعی سرقوماندانان اعلاای قوای مسلح بر سر زنده گی و مرگ و نظارت بر ماشین وسیع جنگی آمریکا و فرستادن زنان و مردان در جنگ به میان می آید، آقای ترامپ به گونه ای واگذار کننده ای اعلاای قوای مسلح تبارز و عمل می کند. نمونه اخیر آن هم اعطای اختیار تصمیم گیری در باره ی شمار نیروهای لازم در افغانستان به آقای جیمز متیز، وزیر دفاع بود، در صورتی که آقای متیز و جنرال های دیگر از این پیشنهاد حمایت کنند، تعداد نیروهای اضافی تا سطح پنج هزار افزایش خواهد یافت.

آقای متیز در حضور نماینده گان کنگره اعتراف کرده است ایتلاف به رهبری آمریکا در حال پیروزی جنگ با طالبان نیست. در کل معلوم نیست که پنج هزار نیروی اضافی - حدود ۵۰ درصد افزایش نسبت به ۹۸۰۰ تن نیروی موجود بتواند در وضعیت تغییری ایجاد کند، آن هم در شرایطی که اداره ترامپ در مواجهه با امنیت عامه و موضوعات بزرگتر اقتصادی و سیاسی که شاید بخشی از یک راهبرد وسیع برای حل و فصل منازعه باشد، هنوز نپرداخته است.

تنها چیزی که چنین تصمیم را می تواند صورت دهد، برگشت به نقطه مقابل سیاست اوپاما در باره ی خروج کامل نیروها است و تنظیم یک سیاست جدید و گسترش درگیری در جنگی که وارد شانزدهمین سالش شده است. جنگی که میلیاردها دالر هزینه برداشته و جان هزاران آمریکایی و افغان را گرفته است.

فرماندهان نظامی دولت اوپاما در موضوع جنگ و استقرار نیروی نظامی در افغانستان تحت کنترل شدید رییس جمهور قرار داشتند و صلاحیت های شان محدود شده بود، اقدامی که در برخی موارد رفتار خورده مدیریتی نام گرفت. با این حال، رییس جمهور نمی تواند برخی از وظایف اصلی اش را به کسی دیگری واگذار کند: آن چه ایالات متحده در این لحظه با آن روبه رو است، چندتا مانور تاکتیکی معمولی و یا یک گزینه نیست. مسأله رسیده گی به طولانی ترین جنگ تاریخ آمریکا است. در حال حاضر جنگ افغانستان شامل فهرست مسوولیت های بلند آقای ترامپ نیست و مردم هم نمی دانند که وی چه چیزی در سر دارد و به کدام مسیر روان است.

آقای ترامپ که تجربه ی قبلی حکومت داری ندارد، این تصور را ایجاد کرده که مسوولیت سنگین اعزام نیروها در نبرد، روحیه وی را تضعیف کرده و می خواهد بار آن را بالای آقای متیز بیندازد تا در صورت اشتباه بتواند ملامتی را به گردن کسی دیگری بیندازد، چنان که جنرال ها را در یک حمله تهاجمی در جنوری گذشته در یمن که در آن یکی از اعضای نیروی سیل کشته شد، مقصر دانست.

خودداری رییس جمهور از تصمیم گیری در باره ی مشکلات پیچیده تنها یک نگرانی است. نگرانی دیگر اطلاع نرساندن و نبود یک گفتمان عمومی در این باره است. بحث بر سر احتمال اعزام نیروی بیشتر فقط به شکل تیوریک و محدود میان چند تا کارشناس بوده است، این مسأله باعث شد جان مکین رییس کمیته دفاعی

○ یاسین نگاه

شناختن، یعنی از نهادهای دموکراتیک حمایت کردن و هشدار به این امر که ما ناظریم و نمی گذاریم حق مان تلف گردد. و رفت سر بام، روزنامه نگاری نوشت که: «کرزی را باید به حمام فرستاد!» و جمعی در حمایت از دولت جدید، قانون جدید و فصل جدید زنده گی شهروندان به جاده ها آمدند و اتن برپا کردند. در این شکی نیست که مردم به آبادانی، اشتغال زایی، آموزش و پرورش، ساخت زیربناها، رفاه و... می اندیشیدند و انتظار داشتند که آرام آرام شاهد تحقق خواست ها و آرزوهای شان باشند؛ اما مقدم بر همه ی این ها به داشتن آزادی فکر می کردند، آزادی بیان، آزادی زنان، آزادی پوشش، آزادی برای بیان مطالبات و اعتراضات، آزادی میدان ها و خیابان ها و رسانه ها برای دادخواهی و تحقق ارزش های نوین و دموکراتیک. مردم چون تازه از زندان طالبان رهایی یافته بودند، قدر آزادی را نیک می دانستند و برای داشتنش از خیلی چیزها هم گذشتند؛ حتا «غیرت افغانی» و استعمارستیزی را کنار گذاشتند و با خارجی ها عکس های یادگاری گرفتند و تلاش کردند میزبانان خوبی باشند. به پای صندوق های رأی رفتند تا جایی که در این مسیر انگشتان شان را نیز به جرم حق انتخاب از دست دادند؛ اما برنگشتند چون بدین باور بودند که بهای آزادی را باید پرداخت و برای حق خواستن تاوان باید داد. باربار حتا در دورافتاده ترین روستاها به طالبان «نه» گفتند و به نظام مشروعیت بخشیدند و رییس جمهور برگزیدند و نماینده گان خویش را به مجلس فرستادند تا دست به وضع قوانینی بزنند که در آن ها حقوق و آزادی های شان ضمانت گردد.

اما حالا پس از سال ها آزمون و خطا، پس از بار بار افتادن ها و برخاستن ها، باز هم در روشنایی همان قوانین دستان خویش را به سمت نظامی بلند می کنند که خود آن را ساخته اند و حقوق شان را از کسی می طلبند که به او لقب «رییس جمهور» بخشیده اند. اعتراض، یعنی به رسمیت

متوجه شدند که با آمدن امنیت چیزهای زیادی را از دست داده اند و زنده گی در غیاب آن چیزها ارزشی ندارد. مهم ترین ارزشی را که طالبان به گلوله بستند و فاتحه اش را خواندند، آزادی بود.

و زد به کوچه، دیگری موسیقی مورد پسند خود را در تیپ «بادی چوبی» اش گذاشت و صدایش را تا آخر بلند کرد و رفت سر بام، روزنامه نگاری نوشت که: «کرزی را باید به حمام فرستاد!» و جمعی در حمایت از دولت جدید، قانون جدید و فصل جدید زنده گی شهروندان به جاده ها آمدند و اتن برپا کردند.

در این شکی نیست که مردم به آبادانی، اشتغال زایی، آموزش و پرورش، ساخت زیربناها، رفاه و... می اندیشیدند و انتظار داشتند که آرام آرام شاهد تحقق خواست ها و آرزوهای شان باشند؛ اما مقدم بر همه ی این ها به داشتن آزادی فکر می کردند، آزادی بیان، آزادی زنان، آزادی پوشش، آزادی برای بیان مطالبات و اعتراضات، آزادی میدان ها و خیابان ها و رسانه ها برای دادخواهی و تحقق ارزش های نوین و دموکراتیک. مردم چون تازه از زندان طالبان رهایی یافته بودند، قدر آزادی را نیک می دانستند و برای داشتنش از خیلی چیزها هم گذشتند؛ حتا «غیرت افغانی» و استعمارستیزی را کنار گذاشتند و با خارجی ها عکس های یادگاری گرفتند و تلاش کردند میزبانان خوبی باشند. به پای صندوق های رأی رفتند تا جایی که در این مسیر انگشتان شان را نیز به جرم حق انتخاب از دست دادند؛ اما برنگشتند چون بدین باور بودند که بهای آزادی را باید پرداخت و برای حق خواستن تاوان باید داد. باربار حتا در دورافتاده ترین روستاها به طالبان «نه» گفتند و به نظام مشروعیت بخشیدند و رییس جمهور برگزیدند و نماینده گان خویش را به مجلس فرستادند تا دست به وضع قوانینی بزنند که در آن ها حقوق و آزادی های شان ضمانت گردد.

اما حالا پس از سال ها آزمون و خطا، پس از بار بار افتادن ها و برخاستن ها، باز هم در روشنایی همان قوانین دستان خویش را به سمت نظامی بلند می کنند که خود آن را ساخته اند و حقوق شان را از کسی می طلبند که به او لقب «رییس جمهور» بخشیده اند. اعتراض، یعنی به رسمیت

آن سال ها تنها رادیو بود که خبرها را به خانه ها می آورد، ما نیز یک رادیوی کهنه و قدیمی داشتیم که روشن و خاموش کردنش دست پدرم بود.

شبی شنیدیم، گروهی به نام طالبان از قندهار به سوی کابل راه افتاده اند و در پی ایجاد امارت اند. خبرهایی که میان مردم دهن به دهن می گشت حکایت از آن داشت که این گروه به هر جایی می رسند امنیت و آرامش در آن جا برقرار می گردد و بدین سبب نام کبوتران صلح را برای خویش کمایی کرده اند. قصه کوتاه آمدند و به شهر ما رسیدند و امنیت را نیز با خود آوردند. مردمی خسته و بیزار از جنگ و آواره گی و مهاجرت اوایل از این اتفاق شادمان بودند، اما اندک اندک متوجه شدند که با آمدن امنیت چیزهای زیادی را از دست داده اند و زنده گی در غیاب آن چیزها ارزشی ندارد. مهم ترین ارزشی را که طالبان به گلوله بستند و فاتحه اش را خواندند، آزادی بود.

کسی حق نداشت نام ملا عمر را بدون پیشوند امیرالمومنین بر زبان بیاورد و یا در دفاع از حقوق شهروندی خویش به خیابان بیاید و مطالباتش را مطرح کند، پاسخ روشن بود: یا با پای خود به سمت حلقه ی دار می رفت و یا گلوله ای مغزش را می شکافت. شاید همان روزها بود که مردم به این نتیجه رسیدند که آزادی متاعی ست بس ارزشمندتر و حیاتی تر از امنیت. که اگر آزادی باشد به یاری آن می توان به ثبات نیز دست یازید، شهروندان سنگی در ذهن خود داشتند و بر سر کبوتران صلح می کوبیدند و برای نابودی شان دعا می کردند. آن روزها ظاهراً همه چیز بود جز آزادی و شاید همین غیاب آزادی بود که طالبان را تا مرز سرنگونی پیش برد، اگر چه نبود نشدند، اما از فرمانروایی بر کشور کارشان رسید به اداره ی یک گروه تروریستی.

با فروپاشی طالبان مردم به خیابان ها ریختند و پیش از هر چیز دیگر، آزادی را جشن گرفتند. یکی سیگاری روشن کرد

ما مشکل‌ها را با ناخن‌های مان نمی‌توانیم حس کنیم. اما پس از این با «فلیف» این هم ممکن می‌شود. علاوه بر آن، این بسیار ساده است که آن را به دست خود گیریم.»

خانم ماجا کوریت‌نیک، مادر یک کودک نابینا، گفت: «برای والدین کودکان نابینا، تلاش‌های «فلیف» نشأت گرفته از حس خودی و ابتکار آن‌ها است. ایده‌ی آن برگرفته از یک خواست صادقانه و کمک به دیگران است و این نشان‌دهنده‌ی مسوولیت‌پذیری اجتماعی تیم «فلیف» است.»

محصول ملتی‌میدیایی «فلیف» یک تبلت، یک جدول که روی یک صفحه و یک برنامه که همه را با هم متصل می‌سازد، می‌باشد. این تجربه‌ی را بار می‌آورد که شاید افراد نابینا آن را لمس کردن، حس کند و بفهمد. قیمت آن ۵۰۰ یورو است. کاتارینا می‌گوید: «وقتی که ما متیقین شویم که به نتیجه‌ی خوبی می‌رسیم، آن را به بازار تجارتي عرضه خواهیم کرد؛ نخست در اروپا و سپس در دیگر بازارهای جهان.»

کامپی، آن را با یک «پلاتفارم» باز شکل داده است، به این هدف که شبکه‌ای را میان افراد مرتبط در میان نابیناها با فاصله‌ی دور و یا هم نزدیک، ایجاد کند: میان خود نابیناها، والدین‌شان آموزگاران و تمام آن‌هایی که می‌خواهند ابزار ارتباطی داشته باشند. این پلاتفارم عرضه و فروش این محصول را ساده‌تر خواهد کرد. علاوه بر آن، این پلاتفارم می‌تواند فرصت جدید تجارتي را برای افراد نابینا و والدین‌شان فراهم سازد.

در حال حاضر، «۴WEB» در پی یافتن منبع تامین مالی است تا این پلاتفارم را توسعه دهد؛ اما نظر به این که مبتکران و نوآوران موفقیتی را تجربه کرده‌اند، پیدا کردن پول، مشکلی را ایجاد نخواهد کرد. امسال در جشنواره «Wabit de Sofia» در کشور بلغاریا، آن‌ها در میان ۲۴۲۵ استارت‌آپ (برنامه‌های جدید ابتکاری) مقام دوم بهترین نوآوری را از آن خود کرد. ۴WEB هم‌چنان در رقابت ابتکارات اجتماعی، برنده شد و نیز در کنفرانس «Podim» که به «start-up منطقه‌ای Alpe-Adria» اختصاص یافته بود، به مرحله ۵ بهترین نهایی راه یافت. سازمان یونسکو برنامه‌ی «فلیف» را در جمع ۱۵۰ بهترین نوآوری در جهان، به ثبت رسانده است. زلی کو خرمایر، موسس و مدیری عمومی این شرکت، هم‌چنان یکی از ۱۰۰ مبتکر و مخترع بیشترین تاثیرگذار اروپای مرکزی و شرقی می‌باشد.

کودکی نابینا در حال استفاده از تکنولوژی «فلیف»

تبلت و حتا همان را همان‌گونه که ترسیم شده، تشخیص دهد. نقطه‌های کوچکی که روی جدول برجسته می‌شود با گذاشتن انگشت روی صفحه، بهترین راهنمایی را می‌کند.

کاتارینا پافسیک، عضو گروه «۴WEB»، می‌گوید: «فلیف با همکاری دانش‌آموزان ابتدایی توسعه یافت. این ابزار بیشتر روی آموزش تمرکز داشت.» این برنامه (اپلیکیشن) برای آموزش خط بریل و هندسه بسیار مفید خواهد بود. گروه «۴WEB» در تلاش است تا این برنامه را برای بزرگسالان نیز توسعه دهد. این آژانس در حال حاضر محصولی را مورد آزمایش قرار می‌دهد که به بازار عرضه کند و متقاضیان آن را تا یک ماه دیگر دریافت خواهند کرد.

اگر این محصول مورد استقبال قرار گرفت، «فلیف» پروسه‌ی یادگیری را فراهم خواهد ساخت. این را می‌دانیم که کودکان نابینا، بیشتر دقت نمی‌کنند. کاتارینا پیش از این‌که بگوید میتود آموزشی کنونی باید با تداوم این‌که به کودکان کمک کند تا استعداد و انگیزه‌ی آن‌ها افزایش دهد، گفت: «آن‌ها در جریان آموزش بیشتر به تشویق و انگیزه‌دادن نیاز دارند.»

دام جان، ۱۰ سال سن دارد، او پس از یک مریضی که داشته، بینایی‌اش را از دست داده است. این پسر ۱۰ ساله، از ایده‌ی این‌که می‌تواند رسمی کند، خیلی خوشحال است. او گفت: «اگر ما با یک پنسیل نقاشی کنیم،

محصولات بسیار گران است که نزدیک به ۵۰ هزار یورو می‌رسد. تنها موسسات تعلیمی مربوط به نابینایان می‌توانند از آن‌ها استفاده کنند.

زلی کو خرمایر، مخترع و مؤسس شرکت دیجیتال ۴WEB می‌گوید که «فلیف» خیلی ارزان است. این محصول می‌تواند افق جدید را در استفاده از تکنولوژی دیجیتالی بگشاید، اشخاص نابینا می‌توانند به‌طور مثال اشکال را حس کنند، نقاشی کنند و تاریخ‌هایی که در برنامه‌ها نصب‌اند را بخوانند. این فعالیت‌ها که برای اشخاصی که می‌توانند ببینند، عادی است. اما برای نابینایان این طور نبوده است.

ابزاری برای آموزش «خط بریل» و هندسه

در سال ۲۰۱۳، «زلی کو» زمانی که مستندی را در باره‌ی افراد نابینا و ناشنای سلوانیا نگاه می‌کرد، ایده‌ی «فلیف» برای خلق شد. او واقعا از این متأثر شد که از دست‌دادن بینایی می‌تواند که این افراد را از تجربه‌های زیادی محروم کند. هم‌چنان هزینه‌های زیاد تجارتي که ابزارهای تکنولوژی که می‌تواند ارتباطات آن‌ها را سهولت بخشد، از دیگران، جدا سازد. «زلی کو» تصمیم گرفت که در این باره وارد عمل شود.

با این حال، او به توسعه‌ی تکنولوژی جدیدی برای نابینایان شروع کرد که استفاده‌کننده از این ابزار را کمک می‌کند با به وسیله لرزش، صوت و صدا شکل حروف را روی صفحه

فلیف: زنده‌گی در نوک انگشتان

روش‌های جدید کمک می‌کند تا کودکان «بریل» و «هندسه» را بیاموزند.

نویسنده: مجا پریچتلیج ویدمسیک

عکس: جور آرزین

منبع: دیلو و اسپارک نیوز

بخش: علم و اجتماع - نوآوری

برگردان: روزنامه ۸صبح

میا، شاگرد مکتب ابتدایی در مرکز «ای.آر.ای. اس» برای کودکان نابینا است. او انگشت‌اش را روی صفحه نمایش تبلت که با جدول خاص پوشیده شده است، می‌گذارد. میا با دنبال کردن نقطه‌های لرزشی، شکل‌های مربع شکل را روی صفحه نمایش تبلت شناسایی می‌کند. بعداً بازی «خاطره» را امتحان می‌کند و هر باری که کارت‌ها با تصویرهای حیوانات هم‌خوانی دارند را پیدا می‌کند، یک خنده‌ی بلند خودنمایی‌کننده بر لبانش نقش می‌بندند. وقتی کارت درست به جایش برمی‌گردد، امتیاز را با سروصدای حیوانات دریافت می‌کند. او چند وقت است که از «فلیف» (Feelif) فاصله دست‌گاه و برنامه‌ی برای نابینایان استفاده می‌شود را یاد گرفته است. بر علاوه میا، این اختراع توسط شرکت «۴WEB» سلوانیا به وجود آمده است و می‌تواند زنده‌گی میلیون‌ها نابینا را در سراسر جهان آسان سازد.

افراد نابینا می‌توانند با استفاده از «تبلت‌ها» و «اسمارت فون‌ها با صفحه‌ی لمسی» در زنده‌گی‌شان از خیلی چیزها بهره‌مند شوند و استفاده‌های خوبی از آن بکنند. اختراع انقلابی محصول «فلیف» به آن‌ها از این به بعد، این اجازه را می‌دهد تا شکل‌ها و اشیا را روی سطح یک بعدی به خوبی احساس کنند. تا حالا، چیزی شبیه این محصول صفحه گرافیکی با بریل (الفبای نابینایان) شکل‌ها را به صورت میله بالا و پایین نشان می‌دهند، اختراع شده است. اما این نوع

اشاره: نهاد «اسپارک نیوز» همه ساله با همکاری ۵۰ روزنامه معتبر جهان در ۲۴ جون، «روز روزنامه‌نگاری تاثیرگذار» مطالب مختلف در بخش‌های اختراع، علم، فرهنگ، اجتماع، نوآوری، محیط زیست و حقوق بشر نشر و در اختیار مردم قرار می‌دهد. امسال «روزنامه ۸صبح» گزارشی را در باره‌ی «ارکستر زهره» تحت عنوان: «ارکستر زهره؛ دخترانی که رویاهای‌شان را می‌نوازند» آماده کرده و در چندین روزنامه معتبر دیگر چاپ می‌شود. و روزنامه ۸صبح، از میان گزارش‌های روزنامه‌های دیگر، گزارشی را در باره‌ی علم و نوآوری زیر عنوان «فلیف: زنده‌گی در نوک انگشتان - روش‌های جدید کمک می‌کنند تا کودکان «بریل» و «هندسه» را بیاموزند» انتخاب کرده است.

از چند سال به این سو، «اسپارک نیوز» هر سال در روزهای مشخص، با همکاری ۵۰ روزنامه معتبر جهان، مطالب مختلف را نشر و در دید همه‌گانی قرار می‌دهد. این روز به نام «روز روزنامه‌نگاری تاثیرگذار» یاد می‌شود. امسال نیز این نهاد ۲۴ جون ۲۰۱۷ میلادی را به این نام یاد کرده است و ۶۰ مطلب را نشر خواهد کرد.

اشاره: نهاد «اسپارک نیوز» همه ساله با همکاری ۵۰ روزنامه معتبر جهان در ۲۴ جون، «روز روزنامه‌نگاری تاثیرگذار» مطالب مختلف در بخش‌های اختراع، علم، فرهنگ، اجتماع، نوآوری، محیط زیست و حقوق بشر نشر می‌کند و در اختیار مردم قرار می‌دهد. امسال «روزنامه ۸صبح» گزارشی را در باره‌ی «ارکستر زهره» تحت عنوان: «ارکستر زهره؛ دخترانی که رویاهای‌شان را می‌نوازند» آماده کرده و در چندین روزنامه معتبر دیگر چاپ می‌شود. و روزنامه ۸صبح، از میان گزارش‌های روزنامه‌های دیگر، گزارشی را در باره‌ی علم و نوآوری با نام «فلیف: زنده‌گی در نوک انگشتان - روش‌های جدید کمک می‌کنند تا کودکان «بریل» و «هندسه» بیاموزند» انتخاب کرده است.

از چند سال به این سو، «اسپارک نیوز» هر سال در روزهای مشخص، با همکاری ۵۰ روزنامه معتبر جهان، مطالب مختلف را نشر و در دید همه‌گان قرار می‌دهد. این روز به نام «روز روزنامه‌نگاری تاثیرگذار» یاد می‌شود. امسال نیز این نهاد ۲۴ جون ۲۰۱۷ میلادی را به این نام یاد کرده است و ۶۰ مطلب را نشر خواهد کرد.

اعضای «ارکستر زهره» در حال تمرین در یکی از اتاق‌های «انستیتوت ملی موسیقی افغانستان» هستند. یک باره‌گی ریتم تمرین به هم می‌خورد. استاد خارجی رو

ارکستر زهره؛ دخترانی که رویاهای‌شان را می‌نوازند

حسن کریمی

است. او در مورد چگونه ایجاد شدن این ارکستر گفت: «ارکستر زهره همان سالی که من این‌جا آمدم، درست شد. ما تقریباً ۶ دختر بودیم که می‌خواستیم که یک گروه دخترانه ایجاد کنیم. چون همان سال در مکتب ما، بسیار گروه‌های پسرانه مثل می‌توان گفت که یک نوع مسابقه بود. گفتیم که ما از بچه‌ها چه کم داریم، بیایید ما هم یک گروه جور کنیم. شش دختر (من، مرجان، فکریه، سونم، سیماکل و فیروزه) یک جا شدیم، یک گروه را جور کردیم و تصمیم ارکستر را داشتیم، آهسته آهسته در گروه ما دختران زیاد شدند، ما تنها آهنگ می‌خواندیم، این گروه سه هفته دوام کرد. بعد، تبدیل به ارکستر شد.»

ادامه در صفحه ۸

روز روزنامه‌نگاری تاثیرگذار

۲۴ جون ۲۰۱۷

تودی - آمریکا»، «آسی شیمبون - جاپان»، «فیکارو - فرانسه»، «ای جی - بین‌الملل»، «هندو - هندوستان»، «سی تی پرس - آفریقای جنوبی»، «فولا ساو پولو - برازیل»، «ال پیس - اسپانیا»، «دی.ای - انگلستان»، «لنسیون - ارجنتاین»، «۸صبح - افغانستان» و دیگر روزنامه‌های معتبر جهان نشر می‌گردد.

اسپارک نیوز، نهادی است که در سال ۲۰۱۲ میلادی توسط شخصی به نام کریشین دی بوسیردن تأسیس شد. این نهاد یک شبکه پیش‌رفته است که سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف را انجام می‌دهد و تاثیر مثبت روی جامعه و محیط دارد. اسپارک نیوز با فعالیت‌هایش اعتماد و بازسازی را برای یک آینده درخشان و عالی رقم می‌زند. این نهاد آگاهی و معلومات بین‌المللی را از طریق روزنامه‌های معتبر جهان به اختیار مردم قرار می‌دهد.

۸صبح: از چند سال به این سو، «اسپارک نیوز» هر سال در ۲۴ جون، با همکاری ۵۰ روزنامه معتبر جهان، مطالب‌های مختلف در زمینه اختراع، علم، نوآوری، محیط زیست و حقوق بشر را نشر و در دید همه‌گانی قرار می‌دهد. این روز به نام «روز روزنامه‌نگاری تاثیرگذار» یاد می‌شود. امسال نیز این نهاد ۲۴ جون ۲۰۱۷ میلادی را به این نام یاد کرده است و ۶۰ گزارش را نشر خواهد کرد. در این روز، این روزنامه‌ها مطالب مختلف و ویژه را نشر می‌کنند که هر سال نزدیک به ۱۰۰ میلیون خواننده دارد و تاثیر خوبی به جا گذاشته است.

این یک پروژه بی‌ظنیر و آگاهی‌دهنده است. مسوولان اسپارک نیوز امیدوار اند که این برنامه‌ها خلاقیت‌ها و خوش‌بینی‌هایی را به میان آورده و چالش‌ها را در محیط و اجتماع از میان بردارد. این گزارش‌ها در ۲۴ جون امسال در روزنامه‌های معتبر مثل «یواس‌ای

رئیس جمهوره

به نهادها صلاحیت می‌دهم
نه به افراد

○ زینب فرهمند

شهادی امنیتی را در اولویت قرار دهند. هم‌چنان ۸ هزار بست جدید معلمان نیز اعلام می‌شود که از طریق پروسه‌ی کانکور معلمان، استخدام خواهند شد.

کمیسیون اصلاحات اداری معرفی شدند
کمیسیون مستقل اصلاحات اداری، نجیب‌الله امین، روح‌الله امین، تبسم ولایت نیرو، میوند رهیاب، حشمت‌الله هاشمی، راتب مظفری، بریالی هلمندی، مقدسه یورش و ضیا احمد عبدالرحیم‌زی را به عنوان کمیسیون جدید این کمیسیون معرفی کرد.

نادر نادری رئیس کمیسیون مستقل اصلاحات اداری می‌گوید که لازم است از فرهنگ موجود در ادارات افغانستان که بر اساس واسطه و خویش و قوم‌بودن افراد درون حکومت است، گذار بکنند به فرهنگی که تنها مبتنی بر شایسته‌سالاری باشد.

نادر نادری می‌گوید: کمیسیون مستقل اصلاحات اداری، تنها برای شفاف‌شدن روند استخدام در ادارات کار نمی‌کند، بلکه مؤثرسازی و تقویت نهادها و اداره‌های حکومتی، هدف اصلی و مقصود کار این کمیسیون است.

آقای نادری اضافه کرد: «طی سال‌های گذشته قوانین افغانستان رشد خوبی داشته است، خصوصاً در دو نیم سال پیش اما ادارات دولتی را که مانده‌اند، لذا یکی از اهداف کمیسیون اصلاحات اداری متوازن کردن ادارات و قوانین ایجاد شده در آن‌ها خواهد بود. هم‌چنان بررسی موارد تداخل وظیفه‌های میان ادارات از دیگر اهداف این کمیسیون تا پایان سال روان خواهد بود.»

نادری گفت: «تا پایان سال تمام مواردی که از موثریت کار کمیسیون جلوگیری می‌کنند، باید شناسایی شوند و به اصلاح‌شان پردازیم.» ایجاد سیستم الکترونیک که تمام دستگاه خدمات ملکی افغانستان شامل آن شود از دیگر پلان‌های کمیسیون است. با ایجاد این سیستم تمام کارمندان ملکی، حاضری و معاشات‌شان در سیستم درج خواهد شد. نادری می‌گوید که کارهای ابتدایی آن جریان دارد و کمیسیون می‌خواهد تا پایان سال، کارهای ایجاد این سیستم ختم شود.

رئیس کمیسیون مستقل اصلاحات اداری خواهان رویه‌ی درست و رسیده‌گی بهتر به امور کارمندان متقاعد شده گفت در برخی از حالات با کارمندان متقاعد رویه‌ی درست صورت نمی‌گیرد و یا هم برای دریافت معاش تقاعدی‌شان روزهای زیادی سرگردان می‌شوند.

نادری افزود که قرار است ۱۰۰ بست عالی‌رتبه و متوسط کمیسیون مستقل اصلاحات اداری نیز به اعلان برود.

رئیس جمهور کشور می‌گوید که او به نهادهای دولتی صلاحیت می‌دهد، نه به افراد درون حکومت. رئیس جمهور اشرف غنی می‌گوید که دوست دارد صلاحیت‌هایش میان نهادها و اداره‌های دولتی تقسیم شود.

اشرف غنی رئیس جمهور کشور در برنامه‌ی معرفی کمیسیون جدید کمیسیون مستقل اصلاحات اداری گفت: «من می‌خواهم هر روز صلاحیت‌هایم کم شود، اما صلاحیت‌ها را به نهادها می‌دهم، نه به افراد.»

رئیس جمهور می‌گوید که نیاز است برای تقویت بخشیدن نهادهای دولتی کار شود. وی اصلاحات اداری را از آن‌جا ضرورت می‌داند که با انجام اصلاحات اداری روش استخدام در ادارات دولتی به شکل انتخاب و اعتبار خود فرد، باشد، نه بر اساس واسطه‌بازی‌ها. اشرف غنی گفت: «ضامن وحدت ملی ما این است که جوان افغانستان مجبور نشود دروازه‌های تیکه‌داران را دق‌الباب کند.»

غنی با تاکید به برابری اقوام افغانستان می‌گوید که در صورت شفاف‌بودن روند استخدام در ادارات «همه جوان‌ها، به دور از هر گونه تعصب، می‌توانند توانایی‌های‌شان را تبارز بدهند.»

در پروسه‌ی استخدام کارمندان اداره‌ی توزیع تذکره‌ی الکترونیک که از سوی کمیسیون مستقل اصلاحات اداری انجام شده است، ۴۹۲ نفر از ۳۳ ولایت افغانستان استخدام شدند. بر اساس داده‌های کمیسیون مستقل اصلاحات اداری از میان ۳۴ ولایت افغانستان زابل تنها ولایتی بوده است که هیچ نامزدی از آن‌جا نام‌نویسی نکرده است.

اشرف غنی می‌گوید که ملت افغانستان تا امروز دولت‌های ضعیف داشته است و او می‌خواهد که دولتی از خود به میراث بگذارد که کار رئیس جمهور پس از وی سهل شود و «اشرف غنی را دعای بد نکند.»

رئیس جمهور می‌گوید که خواهان اقتدار در ادارات و نهادهای دولتی است و پروسه‌های شفاف در ادارات می‌تواند فرهنگ دولت‌داری را در افغانستان تغییر دهد.

بر اساس حکم ریاست جمهوری ۵ هزار بست در ادارات دولتی به اعلان خواهد رفت. ریاست جمهوری طی حکمی، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی را موظف کرده است بست‌های تحت سرپرستی و کمبود در ادارات را تشخیص کرده به اعلان بسپارد. بر اساس این دستور رئیس جمهور، وزارت‌خانه‌ها و ادارات ذی‌ربط نیز باید در این مورد همکاری‌های لازم را انجام دهند.

اشرف غنی از کمیسیون اصلاحات اداری خواست تا در باره‌ی استخدام پنج هزار بست، خانواده‌های شهدا به خصوص بازمانده‌گان

نادیده بگیرند، از این رو به مرور زمان این برای آن‌ها به مسائل‌های طبیعی تبدیل شده و از موقعیت‌هایی که باعث برانگیخته‌گی احساسی می‌شود، فرار می‌کنند.

اغلب مردان وقتی از موضوعی در باره‌ی کارشان یا هر چیز دیگر ناراحت یا نگران هستند، سکوت می‌کنند. وقتی منظور صحبت زنان را به درستی درک نمی‌کنند، باز هم سکوت را ترجیح می‌دهند و شانه بالا می‌اندازند که یعنی چه؟ وقتی خسته و کلافه هستند؛ سکوت را بهتر می‌بینند.

مردان در بهترین و طبیعی‌ترین حالت شان گاهی به شدت نیاز دارند به غار تنهایی خود فرو روند و مدتی تنها گذاشته شوند. مردان در سکوت فکر می‌کنند و مشکلات را در ذهن خود اولویت‌بندی کرده و به دنبال راه‌حل برای آن‌ها می‌گردند. آن‌ها به طور طبیعی کمتر از زنان تمایل و حتا نیاز به صحبت‌کردن و بیان هر موضوع با جزئیات آن دارند.

وقتی

مردان سکوت می‌کنند

روینا شهابی

قسمت اول:

قسمت بزرگی از مشکلات در تعامل زنان و مردان بر می‌گردد به بدفهمی و سوء تفاهم‌هایی که طرفین (زن و مرد) از رفتار و صحبت‌های هم‌دیگر دارند. دنیای گفتار و رفتار مردان و زنان به واسطه‌ی تفاوت‌های طبیعی، فیزیولوژیکی و جنسیتی متفاوت است. نشانه‌ها و تعبیرها در جهان زنان و مردان مانند هم نیستند و این همواره برای هر دو طرف مشکلاتی به وجود می‌آورد که گاه‌گاه جدی می‌شود و آسیب‌های بزرگی به همراه دارد.

یکی از مواردی که می‌توان گفت جزو شخصیت و شناسه‌ی مردان است و بیشتر اوقات برای زنان یا قابل درک نیست و یا موجب بدفهمی و کدورت می‌شود، سکوت و کم‌حرفی مرد است. بسیاری از زنان در سراسر دنیا از هر ملیت و نژاد و با رنگ پوست و تمایلات و تحصیلات متفاوت در مراجعه‌شان به مشاورین خانواده و روان‌درمان‌ها شکایت‌های مشابهی از کم‌حرفی و سکوت مردان دارند:

- او اصلاً مرا نمی‌بیند و حرفم را نمی‌شنود.

- بدون این که احساس‌اش را بیان کند، اتاق را ترک می‌کند.

- وقتی مشغول صحبت جدی با او هستم، با خون‌سردی تلویزیون تماشا می‌کند، می‌گوید درست می‌شود همه‌چیز.

- احساس می‌کنم هیچ ارزشی برای من قابل نیست، چون نه با من حرف می‌زند و نه احساسات‌اش را با کلمات به من ابراز می‌کند.

- هر وقت می‌خواهم سر صحبت را با او باز کنم، می‌گوید حالا وقت‌اش نیست یک فرصت دیگر صحبت

می‌کنیم.

- او همیشه در پاسخ به دغدغه‌های من چند جمله و حتا چند کلمه کوتاه دارد. «فهمیدم، حق با توست، خوب حالا چی می‌خواهی؟ بله، نه، سعی می‌کنم، ببینم چی میشه و...» و این مرا کلافه می‌کند.

- همیشه بین حرف‌هایم می‌گوید چقدر حرف را دراز می‌کنی، خوب آخرش را بگو! و این مرا سرخورده و ناامید می‌کند.

وقتی از چیزی ناراحت است هرچه از او می‌پرسم، مشکلات‌اش را با من در میان نمی‌گذارد و می‌گوید لطفاً مرا تنها بگذار، مسأله مهمی نیست.

واقعیت واضح این است که دنیای زنان و مردان بیش از شباهت‌هایی که به انسان‌بودن طرفین مربوط می‌شود، متأثر از تفاوت‌هایی است که به جنسیت وابسته است و البته این امر در ذات خود طبیعی و عاری از مشکل است. اما کمبود توجه به تولید متن و گفتار در این زمینه راه را برای کج‌فهمی‌ها و برداشت‌های نادرست باز کرده است. در تحقیقی که توسط پژوهش‌گران کانادایی انجام یافته، مشخص شد که پسرهای جوان بسیار سریع‌تر از دخترهای جوان صدای ضبط‌شده‌ی گریه یک کودک را خاموش می‌کنند. دلیلی که محققان ابتدا آوردند، بی‌احساسی مردان بود. اما مشخص شد که بعد از شنیدن صدای گریه‌ی بچه، سطح هورمون استرس در جریان خون پسرها بسیار بیشتر از دخترها بوده است. مردها معمولاً نسبت به احساسات، حساس‌تر هستند و سعی می‌کنند از آن دوری کنند. از دیدگاه تکاملی، مردان مجبور بوده‌اند که موقع شکار احساسات‌شان را

قسمت بزرگی از مشکلات در تعامل زنان و مردان بر می‌گردد به بدفهمی و سوء تفاهم‌هایی که طرفین (زن و مرد) از رفتار و صحبت‌های هم‌دیگر دارند. دنیای گفتار و رفتار مردان و زنان به واسطه‌ی تفاوت‌های طبیعی، فیزیولوژیکی و جنسیتی متفاوت است. نشانه‌ها و تعبیرها در جهان زنان و مردان مانند هم نیستند و این همواره برای هر دو طرف مشکلاتی به وجود می‌آورد که گاه‌گاه جدی می‌شود و آسیب‌های بزرگی به همراه دارد.

مردان در بهترین و طبیعی‌ترین حالت شان گاهی به شدت نیاز دارند به غار تنهایی خود فرو روند و مدتی تنها گذاشته شوند. مردان در سکوت فکر می‌کنند و مشکلات را در ذهن خود اولویت‌بندی کرده و به دنبال راه‌حل برای آن‌ها می‌گردند. آن‌ها به طور طبیعی کمتر از زنان تمایل و حتا نیاز به صحبت‌کردن و بیان هر موضوع با جزئیات آن دارند.

به عقب بر نمی‌گردد

نگار: صدیق صدیقی، رییس مرکز رسانه‌های حکومت

هفته پیش بی‌بی‌سی، گزارشی را به اصطلاح از قلمرو طالبان در ولسوالی سنگین ولایت هلمند نشر کرد. به باور ما در این گزارش به‌گونه‌ای تلاش صورت گرفته بود تا نشان داده شود که مردم در ساحات حاکمیت تاریک طالبانی به زنده‌گی ادامه می‌دهند و طالبان هم تلاش کردند از این رسانه برای پیش‌برد اهدافشان سود ببرند. اما واقعیتی که نمی‌توان از آن انکار کرد، این است که طالبان هم‌چنان یک جریان دگم‌اندیش و قرون وسطایی، مخالف مدنیّت، مخالف آزادی، تعلیم و تربیت، پیش‌رفت، الهی دست پاکستان و حلقات کشورهای منطقه‌اند.

با آن‌که از کنترل ارضی زیر حاکمیت طالبان در هلمند، نمی‌توان چشم‌پوشی کرد اما به تصویرکشیدن چند روستای سازمان‌دهی‌شده از سوی طالبان را نمی‌توان اداره‌ی این گروه بر مردم افغانستان نامید.

رسانه‌ها ممکن است نحوه زنده‌گی مردم تحت حاکمیت‌های متعدد را فراموش کرده باشند، اما مردم نمی‌توانند تاریخ نه‌چندان دور خویش را فراموش کنند. مردم هنوز در کابوس حکمرانی دوره‌ی تاریک رژیم طالبان به سر می‌برند. هر چند طالبان در پنجم میزان ۱۳۷۵، کابل را اشغال کردند و پیش از آن بخش‌های جنوبی کشور را تصرف کرده بودند، اما با اعلام امارت خودخوانده‌شان در پایتخت، به‌سرعت چهره ضد مدنیّت و ضد ارزش‌های انسانی طالبان به همه هویدا شد.

تعبیر خودخوانده طالبان از دین، مذهب، حکومت، آموزش و پرورش، ارزش‌های ملی و قومی، برخورد با مدنیّت، زنان، حقوق بشر و کرامت انسانی حدود پنج سال مردم افغانستان را به گروگان گرفت.

قتل‌های دسته‌جمعی، سوزاندن درخت و کشتزارهای مردم، از میان بردن بنیادهای ملی و جهانی، ضدیت با ارزش‌های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی، وابستگی بیشتر مردم به پاکستان و پیش‌نمودن مناطق اشغالی‌شان به نظامیان پاکستان و گوش به آواز بودن طالبان به سازمان استخباراتی پاکستان و تقویت نیروهای دهشت و خشونت در قلمرو افغانستان، مسایل دیگری‌اند که هنوز هم خارهای‌شان تازه است و با ادامه این روش هنوز هم به دستور شبکه‌های استخباراتی منطقه، بیش از این به وحشت دست می‌زنند و مردم را قتل عام می‌کنند.

هر چند پاکستان، عربستان سعودی و امارات متحده، حاکمیت طالبان در قلمرو اشغالی‌شان را به رسمیت شناختند، اما کشورهای منطقه و جهان با درک واقعیت‌های افغانستان و طرز تفکر ضد انسانی طالبان، این گروه متحجر و قرون وسطایی را تا پایان حاکمیت‌اش، قبول نکردند.

شکی در این وجود ندارد که در سال‌های اخیر، طالبان به کمک سازمان استخبارات پاکستانی، در بخش‌هایی از ولسوالی‌های دورافتاده و دشوارگذر مسلط شدند و در مواردی مرکز یکی از ولایت‌های افغانستان را به کنترل خود درآوردند، اما نیروهای امنیتی کشور در کنار مردم افغانستان آن‌ها را به پناهگاه‌های‌شان عقب راندند.

با این حال، نشان‌دادن چند روستا در مستند بی‌بی‌سی که مردم به دلایلی مجبور به ادامه‌ی حیات در آن روستاها اند، بیان‌گر بیرون‌شدن حاکمیت دولتی نیست.

به باور ما، زمینه‌سازی تهبی‌ی چنین مستندی، بخشی از تبلیغات حامیان طالبان است که تلاش می‌کنند شکست‌های‌شان را در میدان‌های نبرد جبران کنند. از سویی هم همکاری طالبان در بخش معارف و صحت که در مستند بی بی سی به آن اشاره شده، چهره‌ی واقعی این گروه نیست. طالبان برای بقای خود دست به این گونه تبلیغات می‌زنند.

بر بنیاد آمراهایی که از سوی سازمان‌های ملی و بین‌المللی و همچنین دولت افغانستان به نشر رسیده، طالبان بیشترین خسارات جانی و مالی را در بخش زیربناها و خدمات عامه به مردم وارد کرده‌اند.

در تازه‌ترین مورد طالبان تروریست، با هدف قراردادن یک مکان دیپلماتیک در پایتخت جان بیش از ۱۵۰ تن را

رییس جمهور غنی در نشست پروسه‌ی کابل که در ۶ جون سال روان میلادی در کابل برگزار شد، به صراحت ابراز داشت که حکومت افغانستان با گذشت دو و نیم سال هنوز نمی‌فهمد که پاکستان از افغانستان چه می‌خواهد.

حکومت افغانستان، چالش‌ها و کاستی‌هایی دارد که نمی‌شود آنها را نادیده گرفت، ولی قاطعیت و جدیت حکومت در مبارزه با گروه طالبان انکارناپذیر است. کسانی که با سوءاستفاده از نام اسلام، جان شهروندان بی‌گناه ما را می‌گیرند، هیچ‌گاهی در این سرزمین با عزت، جا نخواهند داشت و حکومت و مردم پاسخ محکمی به آن‌ها خواهد داد. آن‌هایی که با ترفندهای متفاوت و روش‌های گوناگون برای طالبان تبلیغ می‌کنند، عناصری‌اند که برای دستگاه‌های استخبارات خارجی خدمت می‌کنند و اهداف استراتژیک دشمن برای‌شان مهم‌تر از منافع ملی افغانستان است.

در چنین شرایط حساس و تاریخی، آن‌چه مهم است، بیداری شهروندان کشور و حمایت آن‌ها از نیروهای ملی امنیتی و دفاعی و حکومت افغانستان است. دشمنان ما با ترفندهای مختلف، پیش‌تر از پیش در تلاش ایجاد تفرقه میان اقوام شریف ساکن در کشور و ایجاد فاصله میان شهروندان و حکومت‌اند.

منطقه، هنوز هم به حیث متحدین مردم افغانستان در کنارشان قرار دارند. امروز ما با بیش از ۲۰ گروه تروریستی در جنگ هستیم. این گروه‌ها را می‌توان در چهار حلقه خلاصه کرد؛ تنها یک گروه از این چار حلقه، جنگجویان افغان‌اند، سه حلقه‌ی دیگر جنگ‌جویان خارجی هستند و شامل گروه‌های پاکستانی، گروه‌های منطقه‌ای، و گروه‌های بین‌المللی می‌شوند.

با روی کار آمدن حکومت وحدت ملی، و خارج‌شدن شماری زیادی از نیروهای بین‌المللی از افغانستان، چالش‌های امنیتی بیشتر گردید، طالبان و دیگر گروه‌های تروریستی بی‌رحمانه‌تر از پیش به کشتار مردم بی‌گناه پرداختند و هیچ‌گاهی به ندای صلح حکومت افغانستان پاسخ مثبت ندادند. صلح از آرمان‌های همیشگی مردم افغانستان است و حکومت متعهد به آوردن صلح و تامین امنیت و ثبات در کشور است. توافق صلح با حزب اسلامی - حکمتیار نشانه‌ی بارز تعهد جدی حکومت در آوردن صلح است.

پاکستان به‌عنوان بازی‌گر کلیدی در جنگ افغانستان، متأسفانه از زمانی که حکومت وحدت ملی به کار آغاز کرد، هیچ‌گاه صادقانه در کنار حکومت افغانستان قرار نگرفت تا دو کشور متحدانه در برابر تروریستان بایستند. چنان‌که

روزانه ۸۰۰ تن آهن

در کشور ضایع می‌شود

نگار: حسین حیدری

آقای شمس گفت که این پلان حکومت به خاطر حمایت از تولیدات و صنایع داخلی، به ویژه رشد و انکشاف صنعت ذوب آهن روی دست گرفته شده است.

به قول او در حال حاضر تیم‌های کاری‌شان برای تثبیت فلزات داغمه در شش زون کشور به کار آغاز کرده‌اند و پس از شناسایی فلزات داغمه آن را در اختیار فابریکه‌های داخلی قرار می‌دهند.

رییس تصدیه‌های وزارت مالیه گفت که تاکنون حدود ۳۷ هزار تن فلز داغمه که مربوط به دولت است، در سراسر کشور شناسایی شده است. محمدابراهیم شمس گفت که با عملی‌شدن این طرح، از یک سو عواید زیادی به حساب دولت وارز می‌گردد و از طرف دیگر زمینه‌ی رشد و انکشاف فابریکه‌های ذوب آهن در داخل کشور فراهم می‌شود و در کنار آن، دیگر فابریکه‌های ذوب آهن که در گذشته با رکود مواجه شده و غیر فعال هستند، دوباره به فعالیت آغاز خواهند کرد. در همین حال، اتحادیه‌ی فابریکات ذوب آهن نیز از حکومت و مردم می‌خواهد تا با حمایت از تولیدات داخلی و به‌خصوص صنعت ذوب آهن در کاهش میزان واردات آهن‌آلات و فلزات آنان را کمک کنند. پرویز خواجه‌زاده، رییس اتحادیه فابریکه‌های ذوب آهن گفت: «با این کار می‌شود از ۲۰ تا ۳۰ درصد جلو واردات آهن‌آلات و فلزات به افغانستان را بگیریم و هم‌چنان مردم نیز تشویق شوند و از تولیدات داخلی خود ما حمایت کنند و باید بخردند.» آقای خواجه‌زاده گفت که بیشترین محصول وارداتی ما از کشورهای بیرونی به گمرک‌ها، آهن‌آلات می‌باشد. او گفت: «خواست ما از مردم این است که از صنایع داخلی استفاده کنند، حکومت باید فابریکه‌های ذوب آهن را حمایت کند، اگر ما حمایت مردم و دولت را با خود داشته باشیم، به یقین گفته می‌توانم که ۷۰ تا ۸۰ درصد نیاز آهن‌آلات کشور را همین شرکت‌های داخلی برآورده می‌توانند.» به قول او بیشتر شرکت‌های ذوب آهن در کشور، معیاری و تولیدات‌شان استندرد می‌باشد. در گذشته بیشترین آهن‌آلات که به‌خاطر ذوب به پاکستان قاچاق و دوباره برای مصرف وارد کشور می‌شد، اما اکنون حکومت افغانستان تصمیم گرفته تا فلزات داغمه به خارج از کشور قاچاق نشود.

مسئولان فابریکه‌های ذوب آهن می‌گویند که روزانه در حدود ۸۰۰ تن آهن در سراسر کشور ضایع می‌شود. عصمت‌الله وردک، رییس شرکت کابل فولاد در یک کنفرانس خبری روز چهارشنبه، ۳۱ جوزا گفت روزانه در افغانستان نزدیک به ۸۰۰ تن آهن «داغمه» یا کهنه ضایع می‌شود، که در گذشته این آهن‌ها به پاکستان قاچاق می‌شد، ولی حالا شرکت‌های داخلی آن را می‌خرند. او گفت: «به هم‌وطنان خود اطمینان می‌دهیم که فابریکات ما از لحاظ مواد خام به رکود مواجه نمی‌شود، در صورتی که حکومت مانع قاچاق فلزات داغمه به بیرون از کشور شود.»

آقای وردگ گفت فلزات داغمه دو بخش را در بر می‌گیرد، آهن‌هایی که از دوران جنگ در پیش حکومت مانده است و ۸۰ درصد دیگر آهن‌های کهنه که ضرورت ما را در بر می‌گیرد و در نزد افراد است.

در همین حال سخی پیمان، رییس اتحادیه صنعت کاران افغانستان می‌گوید در کشور ۲۲ فابریکه‌ی ذوب آهن وجود دارد که سرمایه‌گذاران بیش از ۱۰۰ میلیون دالر امریکایی در بخش ایجاد این فابریکه‌ها هزینه کرده‌اند.

آقای پیمان گفت: «حکومت و مردم باید از سرمایه‌گذاران داخلی حمایت کنند، اگر حکومت به حمایت از صنعت کاران اقدام کند و جلو قاچاق فلزات داغمه به خارج از کشور را بگیرد و آن را در اختیار فابریکه‌های داخلی ذوب آهن بگذارد، بیش از ۲۵۰۰ نفر در کشور صاحب کار خواهند شد و از سوی دیگر به عواید حکومت نیز افزوده می‌شود.»

او گفت که در کنار جلوگیری از قاچاق آهن‌آلات کهنه به بیرون از کشور، باید حکومت از کلاهی که به صورت غیرقانونی وارد کشور می‌شود، نیز جلوگیری کند.

به باور او واردات کالای غیرقانونی فعالیت صنعت کاران در افغانستان را با مشکل مواجه کرده است.

در عین حال محمدابراهیم شمس، رییس تصدیه‌های وزارت مالیه در این کنفرانس گفت این وزارت متعهد است تا از قاچاق آهن‌آلات داغمه به گونه‌ی جدی جلوگیری کند و آن را به قیمت مناسب در اختیار فابریکه‌های ذوب آهن قرار دهد.

www.8am.af

www.facebook.com/8am.af

Twitter:@HashteSubhDaily

sanjarsohail@yahoo.com

parwiz_kawa@yahoo.com

sayedmujtaba_hashemi@yahoo.com

۰۷۶۶۶۴۴۶۶۶

۰۷۹۷۴۱۶۰۶۲

نورالعین

صاحب امتیاز:

مدیر مسوول:

معاون مدیر مسوول:

تحلیلگر ارشد:

دبیر بخش سیاسی:

ویراستار:

Publisher:

Sanjar Sohail

sanjarsohail@yahoo.com

Editor-in-Chief:

Parwiz Kawa

parwiz_kawa@yahoo.com

Deputy Editor -in-Chief:

Mujtaba Hashemi

+93 766644664

و حید پیمان، سهیلا وداع خموش، حسین حیدری، زینب فرهنگد ظفر شاه رویی ۰۷۹۹۳۱۹۵۳۴

خیبر رحیمی - غلامرضا مجیدی - مهدی فرهاد - ذبیح الله فاضلی احمدضیا محمدی

۰۷۰۸۱۴۴۰۴۷ پذیرش اعلان: نشانی پستی:

نشانی دفتر کابل: ۱۹۱۱، پسته‌خانه مرکزی، کابل، افغانستان

ایمیل روزنامه: Afghanistan_8am@yahoo.com

۸ صبح در ویرایش و پیرایش مطالب وارده دست باز دارد.

به جز سرمقاله، آرای مطرح شده در مقالات به نویسندگان آن برمی‌گردد.

خبر خوش برای سرمایه گذاران!

می خواهید کاروبار تازه راه اندازی کنید؟ یا می خواهید کاروبار تان را وسعت بخشید؟ اگر پول کم دارید، مشکل نیست. ارزی بانک به شما ۱۰۰ هزار تا ۵۰۰ هزار دالر امریکایی، با شروط آسان، قرضه می دهد. برای اطلاعات بیشتر به ۱۵۱۵ زنگ بزنید و یا به یکی از نمایندگی های ارزی بانک مراجعه کنید. ما افتخار داریم که برای حمایت از تولیدات و خدمات داخلی پیش قدم هستیم.

www.azizibank.af 1515

عزیزی بانک
Azizi Bank
بانک مورد اعتماد همه

11th Year ♦ No: 2651 ♦ Saturday ♦ 24 June, 2017 ♦ Price: 20 Afs

ادامه از صفحه (۵)

ارکستر زهره دخترانی که رویاهای شان را می نوازند

ظریفه ادیب در حال تمرین دادن ارکستر زهره، ۱ می ۲۰۱۷

حرام اعلان کرده بودند. استاد محمد مراد که قش قارچه و گیچک در این جا تدریس می کند، گفت: «این مکتب در دوران حامد کرزی، رییس جمهور پیشین افغانستان، فعالیت های هنری اش را دوباره آغاز کرد. تنها یک دیپارتمنت موسیقی داشت و در آن جا نقاشی، مجسمه سازی و رسامی آموزش داده می شد. سپس داکتر احمد ناصر سرمست، پروژه ای را سال ۲۰۰۸ از بانک جهانی به نام «بازسازی موسیقی افغانستان» آورد، تا سال ۲۰۱۰ میلادی به نام لیسه موزیک معروف بود، بعد از آن به نام انستیتوت ملی موسیقی افغانستان افتتاح شد.» انستیتوت ملی موسیقی افغانستان اکنون ۲۵۰ شاگرد دارد که از این میان ۷۵ تن آن ها دختران هستند. داکتر احمد ناصر سرمست مسوول عمومی این انستیتوت است. این انستیتوت بیشتر بر سبک موسیقی کلاسیک افغانستان و موسیقی کلاسیک غربی تاکید دارد. در این انستیتوت، آله های مثل ویولن، ویولا، گیتار، پیانو، کلرنت، چیلو، ترمپت، فلوت، جاز درم، رباب، گیچک، تمبور، طبله، قش قارچه، سه تار سرود و دلر با برای شاگردان آموزش داده می شود. احمد ناصر سرمست در باره ی جذب شاگردان به انستیتوت ملی موسیقی گفت که سالانه نزدیک به ۳۰۰ - ۴۰۰ متقاضی داریم که توسط امتحان خاص و تست استعداد موسیقی، ۵۰ تن آن ها را انتخاب می کنیم، پنجاه درصد برای کودکان خیابانی و کودکان کار اختصاص داده شده است. این کودکان از طرف پرورشگاه ها و نهادهایی که در بخش کودکان در افغانستان مانند «save the children» فعالیت دارند، معرفی می گردند. این انستیتوت امسال نیز ۵۰ شاگرد را انتخاب کرده است که ۱۵ تن آن ها دختران هستند. در انستیتوت ملی موسیقی افغانستان، شاگردان پیسه دار و پرورشگاهی در کنار هم موسیقی یاد می گیرند، هر یک از آن ها دردها، آرزوها، شادی ها و دلنگی های شان را می نوازند تا روزی به رویاهای زیبا و کودکانه شان دست یابند.

آقای مراد گفت: «زمانی که در یک کشور یک تغییر و بهبود به وجود می آید، از آن باید نگران نباشیم، باید همیشه مثبت فکر کنیم. من به این تغییرها خوشبینم و افغانستان یک کشور هنردوست است.» اکنون رهبری ارکستر زهره را دو دختر افغان به نام نگین خیلواک و ظریفه ادیب به عهده دارند. در کنار آن ها یک استاد خارجی به نام لورین نیز اعضای این ارکستر را آموزش و در تمرین های کمک می کند. ظریفه ادیب، یک ساله بوده است که در پاکستان مهاجر می شود. او بیش از ۱۵ سال در آنجا زنده گی می کند و سپس تصمیم می گیرد به کشورش برگردد. خانم ادیب علاقه ی زیاد به موسیقی دارد. او در این باره گفت: «من در اواخر ۲۰۱۴ این جا آمدم. می خواستم آواز خان پاپ شوم. در شهر کابل پشت یک استاد می گشتم، همان روزی که دنبال استاد می گشتم، متوجه شدم ما در افغانستان یک مکتب موسیقی داریم که به طور حرفه ای موسیقی را یاد می دهد.» ظریفه ادیب اکنون صنف دوازدهم است و بیشتر از دو سال است که آله موسیقی را به نام «ویولا» تمرین می کند، او رویاهای زیادی در سر دارد. احمد ناصر سرمست، مسوول عمومی این انستیتوت می گوید که انستیتوت موسیقی ملی افغانستان یک جزیره ی امید در میان تاریکی و جهل است. این انستیتوت سمبول افغانستان فردا است. ما فعلاً این جا تقریباً یازده دسته هنری داریم که یکی اش ارکستر زهره است و موفقیت های زیادی کسب کرده است.

انستیتوت ملی موسیقی افغانستان پس از سال ۲۰۱۰ میلادی به این نام افتتاح شد. پیش از این به نام «مکتب موزیک» و «لیسه موزیک» معروف بود. موسیقی با ایجاد مکتب موزیک در سال ۱۹۷۴ وارد نصاب درسی معارف افغانستان شد. این مکتب فعالیت های اش را تا ۱۹۸۸ ادامه داد. پس از آن دیگر توانست فعالیت کند و در رژیم طالبان نیز در سکوت به سر برد، چون طالبان موسیقی را

سرمست، در میان گذاشت، آقای سرمست قبول کرد، مینه وقتی که خانه اش رفت، دیگر خانواده اش اجازه ندادند به کابل برگردد. ارکستر زهره، در این اواخر برنامه های مختلفی در خارج از کشور مثل برنامه ای را در نشست مجمع جهانی اقتصاد در شهر داووس سویس اجرا کرده است. آقای سرخوش گفت: «عضای این ارکستر را دختران سنین ۱۲ تا ۲۱ سال تشکیل می دهد. ارکستر زهره از یک گروه کوچک دختران در این انستیتوت ایجاد شده است و اکنون نزدیک ۳۰ دختر عضو آن است. ارکستر زهره به نام الهه های موسیقی معروف شد.»

وی افزود: «ایده ارکستر از یک دخترک به نام مینه بود. فعلاً او در جلال آباد است، وقتی که رفت، دیگر برگشت. ما هیچ تماسی از مینه نداریم، من اصلاً نمی دانم مینه چرا رفت، حتی با ما خداحافظی هم نکرد، مینه ایده ای داد که ما چرا ارکستر مخصوص دختران نداشته باشیم! یکی از استادان مان از امریکا «الگرا» ترکیب ارکستر را همراه مینه ساخت.» محمدمراد سرخوش یکی از استادان این انستیتوت تایید می کند: «ایده ارکستر زهره از مینه دخترکی که این جا ترمیم می نواخت بود، وقتی که با داکتر احمد ناصر

گشت و گذارهای

رمضانی مردم در دل شب

کجه سهیلا وداع خموش

شبها به یادماندی است. در همین حال نسیمه یکی از باشنده گان تایمینی کابل که با سه دختر و یک پسرش به فروشگاه پارکمال آمده است، گفت: «راستش روزهای کابل خالی از خطر نیست، یعنی خطر انفجار و انتحار از طرف شب کمتر است به همین خاطر، با خاطر نسبتاً جمع با فرزندانم به خریداری آمده ام.» به باور وی، گشت و گذار در هوا و منظره ای که همه چراغها روشن اند که مردم در آخرین شبهای رمضان و در نزدیکی عید، با خاطر آسوده به خریداری می آیند، خیلی دیدنی است. کاش همیشه مانند این شبها مردم بتوانند تا صبح به خریداری بپردازند و دکانها همیشه به روی خریداران باز باشند. وی می گوید: «در ختم خریداری در این جا یک محل تفریح کودکان وجود دارد که تمام فرزندانم را آن جا خواهم برد تا خوب ساعت تیری کنند، در این ملک اولاد کجا تفریح دارند، به همین خاطر ماه یک بار حتماً آن ها را به این محل می آورم.» از محوطه مجتمع تفریحی پارکمال واقع شهر نو، صدای خنده کودکان، جوانان، نوجوانان و بزرگسالان در فضای پر هیاهوی می پیچد. اکثر کودکان در حالی که کارت جواز استفاده وسایل بازی در دست شان خودنمایی می کند، با شور و شوق گاهی به سمت یک وسیله بازی رفته و زمانی از وسایل دیگری استفاده می کنند. پدران و مادران با شور و اشتیاق تمام به اولادشان نگرسته ذوق زده معلوم می شوند. عالیه، زنی است که کودکش در یکی از وسایل (چرخ فلک) نشسته است و او سرگرم تماشای خوش حالی دخترش است. او می گوید: «کودکان به تفریح نیاز مبرم دارند، ولی در کابل تفریح گاههایی که مخصوص کودکان باشد، کم تر است، اگر باشد هم موقعیت خوبی ندارد یا این که افراد مزاحم دور و پیش خانواده ها می چرخند، به همین خاطر پول زیاد مصرف می کنم تا کودکنم تفریح کنند.» این در حالی است که فرهنگ تفریح در کابل تا حدی «جان می گیرد» و مردم در تلاش آن اند تا محل های خوبی برای تفریح بیابند و به پارکها بروند، ولی قسمی که دیده می شود، اکثر تفریح گاهها و باغ های عمومی به محل تجمع معتادان مبدل شده است.

نهاییه یکی از باشنده گان کارته پروان کابل می گوید: «اکثر شبها به خاطر هضم غذا و تفریح اطفالم یا به خوردن آیسکریم می برآیم یا خریداری هم می کنیم، شبهای رمضان یک زیبایی خاص دارد، همه به خوشی و خوش حالی می گذرانیم.» به گفته وی، از این که روز گرم است و در شکم گرسنه بیرون رفته نمی شود، به همین خاطر شبها تا ساعت ۱۲ یا یک با اولادش بیرون می شوند. تنها این منطقه نیست که از ازدحام برخوردار است، بلکه منطقه شهر نو و نواحی آن، این شبها از هوای دیگری برخوردار است. فروشگاهها چراغان و لباس های رنگارنگ از پشت ویترین های دکانها خودنمایی می کنند. دسته دسته مردم به خاطر خریداری عیدی به این فروشگاهها سر

ساعت ۱۲ شب است و هنوز از کوچه های نیمه تاریک کارته مامورین، صدای دل انگیز کودکان و نوجوانان بر می آید که مصروف ساعت تیری اند. یکی در تاریکی شب، بازی چشم پتکان را می کند و دیگری تلاش می کند تا هم بازی خود را گیر بیاورد. چند قدم آن طرف تر پارک کارته مامورین است که در تاریکی مطلق به سر می برد و از پشت درختان صدای خنده ی جوانان به گوش می رسد. در میان این همه همه مه، صدای آژیر کراچی آیسکریم های سیار که کودکی آن را به پیش می راند، شنیده می شود. او هر قدم می ایستاد و آیسکریم می فروشد. به گفته این کودک، در ماه مبارک رمضان از طرف شب فعالیت می کند و مردم تا نیمه شب (سحری) از وی آیسکریم می خردند. نامش میلاد است و هفت سال دارد. وی می گوید که فروشنده گی از طرف شب خیلی خوب است به خصوص شبهای رمضان، چون از یک سو آفتاب اذیتش نمی کند و از سوی دیگر آیسکریم های اش از شدت گرما آب نمی شود. او با لحن کودکانه اش گفت: «شبها تا ۲۰۰ افغانی کار می کنم، امسال مردم بیشتر تر از طرف شب بیرون می شوند و تا نیمه های شب چکر می زنند و من تا نیمه های شب کار می کنم و بعد کراچی خود را تسلیم نماینده گی می کنم و می روم خانه و تا چاشت خواب می شوم.» در کنار بازی و کار کودکان، گشت و گذار مردم از طرف شب در اکثر نقاط شهر کابل حال و هوایی دیگری را پیدا کرده است. منطقه ی بهارستان جایی است که اکثر آیسکریم خانه های مشهور در آن موقعیت دارد. این محل بعد از افطاری به حدی مزدحم می شود که عبور و مرور موترها به مشکل انجام می شود. زنان و کودکان یا داخل آیسکریم خانه ها می شوند یا این که در کنار مردان خانواده در داخل موترها نشسته و مصروف خوردن آیسکریم دل خواه شان اند. کمی پایین تر از این محل، بازار دهن باغ است. اکثر فروشگاهها در این محل به خاطر فروش های شان زیاد باز اند و زنان، مردان و کودکان تلاش می کنند تا بهترین لباسها را برای عیدشان بخرند.